U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2009, č. j. 2484/09, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2011, č. j. 11 A 62/2010 - 56,

takto:

I. Návrh na opravu výroku usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2012, č. j. 2 As 123/2011 - 130, **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2011, č. j. 11 A 62/2010 - 56, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný stěžovatele vyrozuměl o tom, že dne 11. 12. 2009 zrušil své rozhodnutí ze dne 6. 10. 2009, kterým byl stěžovateli určen podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, zástupcem advokát. Pro řízení o této kasační stížnosti byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2011, č. j. 11 A 62/2010 - 70, ustanoven žalobci zástupcem advokát JUDr. Karel Šetek. Proti tomuto usnesení podal ustanovený advokát kasační stížnost, kterou odůvodnil tím, že z usnesení nevyplývají žádné kontaktní údaje na žalobce.

Následně doplnil advokát svou kasační stížnost tím, že navrhnul změnit kasační stížností napadené usnesení tak, že se ruší ustanovení advokáta pro danou věc s ohledem na ztrátu důvěry mezi jím a klientem. Tuto kasační stížnost vzal advokát posléze zpět a Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů řízení o kasační stížnosti advokáta usnesením ze dne 9. 11. 2011 zastavil [§ 47 písm. a), § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“)].

Předtím však mezi advokátem a stěžovatelem vznikl konflikt ohledně kasační stížnosti podané advokátem proti usnesení o jeho ustanovení a ohledně nesprávné interpretace stěžovatelových pokynů advokátem. Z toho a z přípisů stěžovatele obsažených ve spise bylo zřejmé, že mezi zástupcem a zastoupeným nevzniklo pouto důvěry, jež je k řádnému výkonu zastoupení nezbytné. Zdejšímu soudu pak nezbylo než ustanoveného zástupce zastupování usnesením ze dne 17. 1. 2012, č. j. 2 As 123/2011 - 130, zprostit.

Stěžovatel se přípisem ze dne 3. 2. 2012 domáhal vydání opravného usnesení, kterým by vposled citované usnesení bylo ve výroku I. doplněno o slova: *„a žádost o ustanovení zástupce se zamítá.“*

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Podle § 55 odst. 5 s. ř. s. o usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku.

V daném případě však nejde o opravu zjevné nesprávnosti, na kterou citované ustanovení s. ř. s. míří. Oprava výroku rozhodnutí nemůže spočívat v jeho nahrazení či doplnění výrokem odlišného znění, neboť důvodem opravy výroku rozhodnutí podle § 54 odst. 4 s. ř. s. může být toliko písařská nebo početní chyba či nesprávnost, která je zřejmá (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS). Ostatně stěžovateli nelze přisvědčit ani v tom, že citované usnesení postrádá výrok o zamítnutí žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta. Stěžovatel totiž přípisem ze dne 22. 12. 2011, podaným u Městského soudu v Praze, uvedl, že bere zpět svou žádost ze dne 7. 7. 2011, kterou se domáhal toho, aby mu byl v tomto řízení ustanoven zástupcem advokát; o této žádosti tak nebylo třeba rozhodovat.

Zdejší soud proto v souladu s § 54 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se stěžovatelův návrh na opravu uvedeného usnesení zamítá (výrok I.).

Skutečnost, že byl uvedený zástupce zproštěn zastupování, znamená, že stěžovatel není zastoupen advokátem. Ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. přitom stanoví, že stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

S ohledem na tuto skutečnost zdejší soud stěžovatele usnesením ze dne 17. 1. 2012, č. j. 2 As 123/2011 - 130, rovněž vyzval, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi, která je jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. K tomu mu stanovil přiměřenou lhůtu a poučil jej, že nebude-li této výzvě vyhověno, soud kasační stížnost odmítne dle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s.

Stěžovateli bylo uvedené usnesení doručeno dne 27. 1. 2012. Stěžovatel však doposud výzvě nevyhověl (lhůta uplynula v pondělí dne 27. 2. 2012); jedinou jeho reakcí

byl shora zmíněný návrh na vydání opravného usnesení, jímž se domáhal, aby bylo o jeho žádosti o ustanovení zástupce rozhodnuto negativně.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není v řízení o kasační stížnosti zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení. Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl (výrok II.).

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (výrok III.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu